

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarium - Cod. Aug. perg. 91

[S.l.], [10. Jh.]

Aus dem Griechischen übertragen von Paulus, Diakon der Kirche von
Neapel: conversio Mariae Egyptiacae

[urn:nbn:de:bsz:31-11824](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-11824)

Huius inimitabilis conversio

**nis actum q. amorum uitam. et poenitentiam. magni. uisile q. certamen. ue
nerabilis marie egyptiace. qualiter in
heremo expleuit tempora uite. de gre
co transtulit in latinum paulus uenerabi
lis diaconus scilicet neapolitane ecclesie.**

Secretum regis celare bonum est. opera autem dei reuelare et confiteri honorificum est. Ita enim legitur angelum dixisse tobiae. post oculorum amissionem gloriosamque illuminationem. et post illa transacta pericula. equibus liberatus. consecutus est pietatem. Ecce enim regis non seruare secretum nocuum et ualde periculosum est. et dei gloriosa silere opera. magnum est anime detrimentum. Propter quod ego diuina tegere silentio dubitans. et pigri imminens. serui metuens condemnationis iudicium. qui ad domino talentum accipiens. et fodiens uitam abscondit. et clarum ad operationem celauit extra negotiationem. Sacra ad me per latam narrationem. nequaquam filebo. sed nullus mihi sit incredulus scribe de eis quae audiui. Nec quisquam me mentiri estimet. ita

5
tudinem dubitans. Mihi enim absit sacris mentiri rebus. et adulterari uerbum ubi deus memoratur. Cuius autem qui minima intellegit. et indignus de dei magnitudine. qui carnem assumpsit. et incredulus est ista dicenti. non mihi pertinebit periculum. Siqui autem illi sunt qui huius scripturae legerint textum. gloriosamque rei admirationem sane credere renuerunt. et illis dominus misceatur quoniam et ipsi humanae naturae infirma considerantes. impossibilia decernunt ea quae de hominibus gloriosa dicuntur. Assummam decretum ad narrationem ipsam rem referens quae in hac nostra generatione facta dinoscitur. quam sacer uir diuina et agere et docere educatus narrauit. Sed ut supra dictum est. nullus haec ad incredulitatem trahat. considerans impossibile fieri in hac generatione. tam grande miraculum. Gratia per generationes. in saecula pertransiens anima. eos dei facit et prophetas. quem admodum salamon secundum dominum edocuit. Item est sacrae per dote narrationis. monasterio palestino. moribus et uerbis.

instructus et conuersationibus uetaciter edu-
catus nomine hosimas. It nullus nos aestimet
dicere hosimam illum in p̄dicatione erro-
neae doctrinae accusatum sectae alterius.
Alius enim hic. et alius ille. et multa in-
ter utrosq; distantia. licet unum uterq;
sortiti sunt uocabuli nomen. Ille itaq; hos-
imas ab initio in uno palestinerum conuersa-
uit monasterio. et omnem pertransiens mo-
nachicam disciplinam. in abstinentiae opus.
omnium factus ē p̄batissimus. Omne enim
sibi p̄ceptum traditum canonis abbas qui
ab infātia educati sunt. luctam perfectae
disciplinae monachicae inreprehensibilē
conseruabat. Multa etiam et ipse sibi adi-
cens super addidit. cupiens carnem spiri-
tui subiugare. Nec enim in aliquo offē-
disse comprobatur. Ita enim fuit mo-
nachicis incunctis perfectus actibus ut
ultotiens multi monachi dep̄dicti loci
steris. et de longinquis partibus ad eū
utres eius exemplis atq; doctrinis se-
gerent. et ad illius imitationem
se multo magis subiugarent.
ipse habens. a meditatione
discessit. sed

operam tenens manibus. uel cibum si con-
ueniebat ut sumeret. bono quo ille uti
consueuerat spiritaliter utebatur. Unū
opus habebat intactum. numquam
deficiens psallere. frequenter et medi-
tationem facere sacri eloqui. Multo
tius enim utasserunt. et diuine illustra-
tionis dignus effectus est. ad sibi uisio-
nes ostensae. et mirum non ē nec incre-
dibile. Si enim ut ait dñs. Beati mundo
corde. quō ipsi dñm uidebunt. quanto ma-
gis qui suam purificauerunt carnē sobrie
sempet animumq; purgiles oculos dñi
ne p̄spiciunt illustrationis et uisionis in-
dicium. Itine p̄parata futurae bonitatis
accipientes. Dicebat autē is ipse hosimas
ab ipsis ut ita dicam maternis ulnis in hoc
se monasterio traditum et usq; ad quin-
quagesimum tertium annum. in eo cur-
sum monachicū p̄gisse. Post haec pul-
satus est a quibusdam cogitationibus quasi
iam in omnibus ēēt perfectus. alteriusq;
indigens in ullo doctrina. Haec autē ut dice-
bat ipse cogitabat. Numquid est in terris
monachus qui nouum aliquid possit tra-
dere. mihi. aut nauare me ualens in aliquo
morem. Aut quod ego in monacho

non expleuerim opere. Numquid inuenitur
eorum qui solitudine dilexerunt uir qui
prior me inactibus sit. Haec et his similia
eo cogitante. assistit quidam et dixit
ei. Losima. bene quidem et sicut possibile
fuit homini decessasti. bene cursum mo
nachicum consummasti. tamen nullus e
in hominibus qui se pfectum ee demonstrat.
Maior enim lucta pns quam illa quae
pterit. licet tunc scias. Ut aut cognoscas
quantae sint et aliae uiae salutis. egrede
re de terra et de cognitione tua. et de do
mo patris tui. ut ille abraham patriar
charum eximus. et ueni ad monasteriu
quod iuxta iordane omnium fluminu
sanctiorem. dirigitur ab eo qui uocauit
eu in monasterium in qd illu ds uenire
pcepit. Pulsans igitur manu ianuam.
loquitur prius monacho qui uiam obser
uabat. et ille nuntiau eu abbati. Qui susci
piens eum habituq. et specie religiosissimu
conspiciens. postquam flectit genua ut mos
est monachis. accepta oratione. his uerbis
eu alloquitur. Unde frater aduenisti et
quam obrem apud humiles conuixisti mo
nachos. Losima aut respondit. Unde ad
ueni. non puto necessarium dicere.

fixationis quoq. gratia pater adueni. Audui
de uobis magnalia et laude digna. et posse do
animam sociare. Dixit aut ei abbas. ds frater.
qui solus sanat animae infirmitate. ipse
te et nos doceat diuina mandata. et di
rigat ad ea faciendum omis quae oportuna
sunt. Homo enim hominem aedificare n
ualet. nisi unusquisq. attendat semetipsu
frequenter. et sobrio intellectu quod expe
dibile e operetur dm habens cooperatore.
Tamen quo uidixisti. caritate xpi uidere.
nos humiles monachos perduxit. Man
si ob hoc uenisti. et omis nos nutriat pastor
bonus scisps gratia. qui animam suam
dedit liberationem p nobis et p prias oues
uocat ex nomine. Haec aut dicente abbate.
flectens iterum genua. Losima. accepta
oratione. respondit amen. et mansit in
eodem monasterio. Vidit aut ibi semo
nibus et uisione splendentes. spu seru
dnos seruientes. Psallentia enim ibi
incessabilis. totius noctis habens
tem. et manibus seriper op
ore psalmi diuinu absq. de
mo ibi otiosus non p
argentiq. aut t

uel temporalis uitae meditationis doloribus
congruae. Nec nomen apud eos cognosce-
batur. sed unum erat primum solum
modo quod festinabatur ab omnibus utrum-
quisque mortuus esset corpore sicut semel
saeculo. et eis quae in seculo sunt mortifica-
tus etiam non uiuens. Cibum autem habe-
bant indeficientem. diuinitatis eloquia.
Et uiuebant uero corpus necessarius pane
et aqua. ut multo magis apud diuinam
caritatem apparerent efficaces. haec hosi-
mas ut dicebatur prospiciens aedificabat
ualde. pretendens se ad perfectionem. et
crescere faciens proprium cursum. Coope-
ratores inueniens optime diuinum in-
nouantes paradisum. Transactis autem aliquot
diebus appropriatum tempus quando sacra-
mentum christianis traditum est celebrare et
sanctificare se ipsos obediunt passionis re-
fectionisque dei salutationem. Regia autem
monasterii nunquam aperiebatur. sed semper
clausa. et absque ulla perturbatione mo-
nasterium suum explebant. Nec enim
aliquando. nisi fortassis mona-
stium et opus necessarium ad
locus ille.

sed et tunc cognitus. Canon autem talis apud eos
seruabatur temporibus propter quod ut con-
sidero. De hosiama in idem perduxit mona-
sterium. De hinc ergo qualiter ipsius mo-
nasterii seruabatur traditio referamus.
Dominica qua prima ieiuniorum ebdo-
mada nominari mos est agebant diuina
sacramenta consuevit. et unusquisque par-
ticeps efficiebatur intermeriti ac uiuifici
corporis et sanguinis domini nostri ihesu christi.
et solito modicum cibi sumentes. con-
gregabant omnes in oratorium. et euria-
tis genibus factaque suppliciter oratione
ut haberent ad inchoatum certamen coope-
ratorum et comitatorum. haec ita se haben-
tibus fores monasterii patefiebant. et psal-
lentes consona uoce. Dominus illuminatio mea
et salus mea quem timebo. Dominus defensor uitae
meae a quo trepidabo. Exiebant omnes unum mul-
tociens aut duos monasterii custodes relin-
quentes. non ut custodirent ea quae intus
erant posita. Non enim erant apud illos
aliqua furorum congrua. sed in oratorium
absque diuinis relinquerent solemnius. Unde
quisque aut se annonabat prout poterat. aut
uolebat. Nam unus portabat corpori ad man-
dum. Alius carnes. Alius pul-

marum fructus. dactilos. Alius uero legumina
aquis infusa. Alius nihil preter corpus proprium
et sustinentium quo utebatur. Nutriebatur
aut quando necessitas nature exiebat. herbis
quae nascebantur solitudine. Canon autem
erat unusquisque sibi ipse et lex absque peruariatio-
ne. ut non cognosceret aliquis consocium quali-
ter abstinebat aut quomodo agebat. Iorda-
nem enim mox transierunt. Longe abinuice
se sequestrabant. et nullus se iungebat ad
socium. ciuitatem aestimantes. solitudine.
Sed et si unus ex ipsis a longe uenientem ad se
aliquem uidebat. Mox declinabat de itinere.
et ad aliam partem pergebat. Videbat aut sibi &
deus psallens frequenter. et constitutus gustans
tempore cibum. Ita omnia ieiunia celebrantes.
reuertebantur ad monasterium ante diem iui-
ficium resurrectionis domini et saluatoris nostri
iesu christi. Quam festam dominicam cum trans-
palmarum celebrare sancta accepit ecclesia.
Reuertebantur aut unusquisque habens proprium
laboris testem. agricolam propriam consci-
entiam cognoscentem qualiter operatus
est et qualia laborum semina seminauit.
et nullus ullomodo interrogabat quomo-
do aut qualiter laboris certamina uinceret
masset. Hic est ita. in monasterio.

et ita perfecte et optime custodiebat. Unusquisque
enim ut dictum est per solitudinem deo iunge-
bat. et semetipso decertabat. ne hominibus
placere. sed soli deo. Illa enim quae propter
homines fiunt. ut hominibus placeant a-
guntur. Non solum non proderunt facientibus
sed multum damni et ita agentibus effici-
untur obnoxia. Tunc itaque hosimas consue-
ta monasterii lege transierunt iordanem.
modicum quid pro corporis necessitate de-
portans congrua et ueste qua utebatur. &
canonem quidem celebrabat solitudine per-
transiens. et tempore ac seque necessitate facie-
bat nature. Sedebat aut nocte intra
modicum quiescens. et sonum ad modicum gu-
stans. quodcumque cum uespertinum reperiebat
tempus. Diluculo autem peragere incipiebat
semper incessabilem habens cunctis propositum.
Indefinito enim habens ut dicebat inter-
ire insolitudinem. sperans inuenire
quae patrum in ea habitarent. qui
set aliquid aedificare sicut desiderabat.
Et sine cessatione iter agebat. et
quae manifestum festinam.
dierum exiens iter. Cum
aduenisset. et

Consueuerat enim constituta diei tempora
figere itineris cursum. et stans psallere. et
genuflexo orare. Dum psalleret aut et
in caelum intentis inspiceret obtutib. uidit
a parte dextra ubi stans sexta orabat. um
bra quasi humani corporis apparentem et pri
us quidem turbatus ē fantasiam alicuius
sp̄s existimans se uidisse. et contremuit. Sig
no enim crucis se munens. et se timorem
piciens. iam enim orationis eius finis insta
bat. Conuertens oculos uidit aliquē inuen
tate pperantem ad partem occidentis. Mu
lier aut erat quod uidebatur corpore ni
gerrimo p̄solis ardore demigrata. et capil
los capitis habens ut lana albos modicos.
et ipsos amplius quam usq. ad cruce descen
dentes. Hoc itaq. hosimas uidens et desi
derate dulcedinis gausus effectus. et glo
riae uisionis coepit festinanter currere
in partē ubi et illud quod apparuit
habebat. Gaudebat enim gaudio mag
no. quia enim uiderat in spatio dierum
speciem hominis aut animalium
bestiarumq. formam. Desi
derare quae. et qualis eēt
trans qm̄ maior

uidit hosimam uenientem coepit fugiens
currere apud inferiorem solitudine. hos
imas aut aetatis obliuiscens senectam.
et laborem non reputans itineris. tetendit
rapidissimo cursu. desiderans se coniu
gere fugienti. hic enim sequebat. illa
aut p̄sequebat. Erat aut hosimae cur
sus uelocior. et paululum efficiebat p̄p̄m
quior. Vbi aut ad p̄p̄inquauit. ut iam
etiam uox possit audiri. coepit has uoces
emittens clamare hosimas cum lacrimis.
Cur me fugis decrepitem peccatorem
serue dī. Vere sustine me quicūq. es
dñi p̄cuius nomine hanc inhabitas soli
tudine. Sustine me infirmum et in
dignum sustine me p̄sp̄e quam habes
p̄ tanti laboris remun̄^{une}eratione. Sta et
tribue orationē et benedictionem sen
p̄ dñm qui neminē aliquando perit.
Hec cū lacrimis hōma postulante. uener
currentes in quēdā locū. in quo quasi ar
idus torrens designabat. in q̄ fuisse conside
uit torrentem. Sed locus ille talē conuenit
habere similitudinē. q̄ modo interea illa ap
parebit. Illi uenerunt itaq. in p̄dictū locum
illud qd̄ fugiebat descendit. ceterū ascen
dit. Hosimas aut clamans et

nusquā p̄gredi ualens. stetit in alia parte
 loci. qui speciem habere uidebat t̄rentis. et
 addidit lacrimis lacrimas et suspiriis suspi
 ria ampliauit. Ut multo magis ex p̄p̄in quo
 stridore luctus audiret. tunc illud qđ fugie
 bat corpus. talē uocē emisit. Abba hosima.
 ignosce mihi p̄p̄t dñm. quō manifestare
 me tibi conuersa non possum. Mulier egolū
 et om̄i corporeo tegmine nuda ut ipse in
 des et corporis turpitudinem habens in te
 tā. Sed si uis peccatricem mulieri orationē
 uere tribuere. p̄ice mihi indumentū
 quo circumdatus es ut possim muliebri
 infirmitatē operiens conuerti ad te et
 tuas accipere orationes. Tunc tremor nim
 usq. metus. et mentis excessus accepit hosi
 mā. audiens scilicet quia ex nomine eū ex
 nomine uocauerat hosima. Strenuus enī
 erat uir ille ualde. et diuinitatis dono p̄pi
 dentissimus. et ut cognouit quia ex nomi
 ne uocasset eū quē nūquā uiderat. deq̄
 nec umquā audierat. nisi manifestissime
 prudentie grā fuisset illustrata. fecit autē
 eū festinatione qđ iussū ē ei. et exuens se pal
 lio qđ erat indutus. terga uersus p̄iecit ei.
 Illa autē accipiens. in quantum potuit. tegens
 partē corporisq.

teris. P̄uenit se qđ euerſa ad zosimā ait ei.
 Quid tibi uisū fuit abba peccatricem uidere mu
 lierulā. Quidquae ris ame uidere aut discere.
 quia tantū p̄gritasti laborem proterare. ille
 autē in terra p̄stratus. poscebat benedictionem.
 scđm morē accipere. Astrauit autē se & ipsa &
 utriq̄ iacebant in terra. Unus ex alio bene
 dictionē deposcens. & n̄ erat aliud ab alteru
 tro audiri. nisi tantū benedic. Post multarū
 autē horarū spatium. dixit mulier ad zosimā.

Abba zosima tibi competit benedicere & orare.
 Tu enī p̄bri honore suffultus es. & plurimis iā
 annis scō assistis altario. & domus diuinitatis
 xpi secreta sumaris. Hacc uerba zosimā in
 magnū timorē et certamen maius induce
 bant. & tremens senex sudoris guttis infun
 debatur. Dicit autē ei defectus & quasi ha
 litū iam conclusus. Manifesta iā quid es
 ex ipsa uisione. O spiritalis māt̄ quō tu
 dñm. p̄fecta es. & fortiori parte sacellū
 tua es. manifesta autē plus omnū
 ta tibi grā ut me uocares ex nomine
 numquā uidisti. Sed quia nū
 n̄ ex dignitate cognoscerē
 acerbis significari ē su
 p̄pter dñm.

compassa dixit. Benedictus dñs q̄ salute pcurat
animarū. & zosima respondente amen. surrexe
runt utriq̄ de terra. Et ait mulier seni. Homo
quā obrem ad me peccatrice uenisti. Tam
quō q̄dē te grā sp̄s sc̄i direxit ut aliquod mi
nisteriū exhibeas meae exiguū tatis cor
pori congruū. Dic mihi quomodo hodie
xp̄ianissima regitur tribus. Quomodo
imperatores. quomodo sc̄ae eccl̄e pascit̄
grex. Zosimas aut̄ respondit hoc uerbū.

Mat̄ tui orationibus sc̄is pacē stabile dñs
largitus est. si suscipe indigni monāhi con
solationē. & ppter dñm ora p̄ om̄i popu
lo & p̄ me peccatore ut n̄ huius cursus &
itineris labor sine fructu mihi efficiat̄
tantae solitudinis uia. & illa respondit
adeum. Te quidem oportet abba zosima sa
cerdoti ut dixi habens honorem. p̄ me
p̄ om̄ibus orare. In h̄ enī et uocatus es.
quia obaediētiā p̄ceptū habemus.

Abba te iussu ē bona faciā uolun
tiā. Haec dicens ad orientē conuersa.
oculis in excelsū. manibusq̄
ait orare. motu tamū la
& uex penit' non audi

Unde et zosi

noscere. Stabat enī ut dicebat tremens
terram c̄spiciens. & nihil ullo modo lo
queri. Iurabat aut̄ dñm testem uerbi p
ponens. qm̄ ut uidit eā pseuerantem
in orationis c̄stantia. paululū eleuatis
oculis ab aspectu terrae. uidit eā eleuatā
quasi cubitū unū a terra. & in aere
pendentē orare. Hoc aut̄ ut uidit ni
mio pauore correptus pstrauit se int̄rā
suo doreq̄ suffusus. & nimīū p̄turbatus.
nihil dicere p̄sumebat. in se ipso dicebat.

^{dñe miserere} Dñe miserere. Int̄rā aut̄ pstratus
iacens scandalizabat in mente. putans
ne sp̄s eēt quis fingit orare. Conuersa
aut̄ mulier. erexit monachū dicens.
Quid te abba cogitatione tuae per
turbant scandalizari in me & sp̄sū
& fictā facio orationem. Satis fact'
esto homo peccatrice me eē mulier
culā. tamen sacro sum circumdata
baptismate & sp̄s non sū. sed saxilla
& cinis. & totū caro & nihil spin
talis fantasiae aliquando t̄ ad
mentē reducens. Haec dicens signo
crucis signat frontē suū oculosq̄ &
labia simulq̄ & pectori uexillum
missa dixit. Dñs abba

zosima de aduersario & de inmissionib.
 eius liberet nos qm̄ multa sup̄ nos ē inui-
 dia eius. Haec audiens senex prosternit se &
 adprehendit pedes eius dicens cū lacrimis.
 O bsecro te p̄ dñm nr̄m iūm xp̄m uerū dñm
 nr̄m q̄ de uirgine nasci dignat' est p̄ quo
 hanc induta es nuditate. P̄ quo has carnes
 ita expendisti ut nihil abscondas a seruo
 tuo quis es & unde t̄ quando & ob quam
 occasione solitudine hanc inhabitasti.
 sed om̄a quae circa te sunt edicito mihi.
 ut diuina magnalia facias manifesta. sapi-
 entia enī abscondita & thesaurus occul-
 tus. quae utilitas in utrisq; sic scriptū est.
 Dic mihi om̄a p̄pter dñm. Nec enim p̄
 glorificatione aliquid dicis. aut ostensio-
 nes educis mihi satis facias peccatori &
 indigno. Credo enī dō cui uiuis & cum
 quo conuersaris. qm̄ ob huius cōmodi rē
 directus sum in hanc solitudinem. ut ea
 quae circa te sunt dñs faciat manifesta.
 Non enim nr̄ae uirtutis est iudicis di-
 resistere. nisi fuisset acceptabile xp̄o
 dō nr̄o manifestari te & qualiter de-
 certasti. Nec te ipsā p̄miserat uideri
 ab aliquo. Nec me confortauerat tantā
 p̄perare uia. nusquā uia.

aut potentē decellula mea pcedere. hacc
eo dicente. sed & alia plura. eleuans eū
mulier dixit. Vere erubescō mīsa bla-
nosce dicere turpitudinē morū actūū.
Tamen quia nudū corpus meū uidisti de-
nucabo tibi & opera meorū actūū.
Necognosceas quanta turpitudinis luxu-
riae ē fusione & obprobrio repleta ē ani-
ma mea. Non enī ut tu ipse cōsiderasti.
pp̄t aliquā glam meā quae circa me
sunt uolo narrare. Quid enī potero
gloriarī quae diabolo uas sui electionis
effecta. Scio autē q̄a sic ope-
ro narrare. ea quae sunt de me. fugies a me quē ad
modū quis fugiat a facie serpentis auribus
nō sustinenē audire ob inexpedibilia quae
sū operata. dicā tamē nihil negans. sed
uerius referam. supplicans te prorsus non
desitias orare p̄ me. ut miā merer
& inueniā indie iuditiū. Et senex for-
sus lacrimis flebat. Tunc coepit
narrare ea quae de se erant.
Et go fr̄ patriā aegyptū habuit
aut̄ meis iuuentibus. xii
annū. affectū illorū
andriā ueni & c.

qualiter indefinēt & insatiabilē uitio libi
dimis iacui subiugata erubescō cōsiderare.
hoc enī nūc breue est dicere. Illud autē cū
dicā ut cognoscere possis insatiabilē uitu
mei ardorem quē in amore habui stupri.
Dixit q̄. nū. 700 amplius annos. ignosce populo
transēgi. In incendio iacens luxuria. Non
p̄pter alicuius domū p̄didi uirginitatem.

Necq̄ enī ab aliquibus dare uolentibus. aliqd
accipiebā. quippiā. Hoc enī libidinis furo
re succensa cōsiderabā. ut amplius cōcurrere
ad me gratis facere implens stupri mei & sce
leris desiderū. Necq̄ enī consideres q̄ p̄diuitiis
nihil accipiebā. mendicans enī uiuebam.
aut multotiens stuppā filando. Desiderū
ut dixi habebā insatiabile. ita ut indefinēt
mē in luxuria sterquilino uolitare. &
hoc erat mihi placabile. & hoc existimabā
ut si indefinēt naturae iniuriā pegissem.
ut modo mihi uiuenti. uidi in quodā aestus
p̄p̄or. libiorū & egyptiorū multitudinē
tē quasi ad mare. Repperi itaq̄ ali
rogam. Ubi putas festinant uiri
Dixit autē mihi. In hieroso
obsc̄e crucis exaltati
festo celebrētur.

ero abire cū ipsis. Et ille dixit. Si habes nau
lū nullus te phibebit. Dixi ei. Vere frater
nauū uel sumptū non habeo. Nāq̄ autē q̄
ascendā in unā nauū quā conduxerunt.
cilicet noluerint enutrient me. Memet ipsā
eis tradā. corpus enī meū in potestate haben
tes. p̄ nauulo accipiant. P̄pterea autē cū eis uo
lui ambulare. abba mī ignosce. ut multos
habere operatores in meae libidinis passio
nē. Dixi tibi mī domine senex. Ignosce
mihi nec opellas me meā dicere cōfusionē.

Contremisco u nouit dñs. Maculant u q̄ te
& ipsū aerē isti sermones mei. Zosimas autē
lacrimis terrā infundens. respondit ad eam.

Dixit p̄pter dñm o mater mea. Dic q̄ ne pre
ter mittas seq̄ntiam tantae salutiferę
narrationis. Illa autē adiungens priori
narratione addidit haec. Ille autē ado
lescens sermonū meorū audiens sc̄rilita
tē. ridens discessit. Ego autē fūsum quem
manu tenebā. p̄cien. Hunc u post temp̄
cū ueniebat me tenere. cucurri ad mare
ubi illos p̄spexi currentes. & uidi uiuētes
aliquos stantes in litore. Numero quasi
x. satis corpore. Motuq̄ acerrimos. &
ad id qd mihi erat placabile. obuios
autē & alii iā qui in naues. as

cenderant. Impudent aut ut mihi e suetudo erat
in medio eoru me dedi dicens. Accipite & me
uobiscu quopgitis. Non enim ero uobis in placabi
lis. sed & alios sordidiores pferens sermones. omf
adridendu commoui. Illi aut in acrubidum
motu me uidentes. accipientes me in nauicu
la portauerunt. Exinde aut nauigationem
coepimus. Quae aut post haec acta sunt. quo
modo tibi enarrare potero homo. quae lin
gua dicere potest. aut auris ualet audire
ea quae in nauigio t in itinere facta sunt.
quomodo & nolentes ad peccandu misera
ego compelleba. Non e narrabilis t in enar
rabilis nequissima species. Cuius non su in
felicit. magistra sceleris effecta. Ergo nunc
satis factus esto & stupefco quomodo meas
mare illud sustinuit iniquitatu luxurias.
quomodo n aperuit terra os suu. & in in
fernu uiuentu dimerfit me. quae tantas
in laqueu induxi animas. si ut arbitror
mea ds quineminu uult perire. si omf fieri
saluos. requirebat penitentia. Non enim uult
morte peccatoris. si longanimit expectat
sustinens e uersione. Sic namq cum ma
gna festinatione ascendimus hierosolimam.
& quantos quide dies ante festiuitate
in ciuitate comorauimus simili

mis uacui operibus magisq peioribus.
Non enim sufficiens fui iuuenibus mecu in ma
ri luxuriantibus & in itinere. si & alios mul
tos peregrinos. & ciues in mei sceleris actus
gregans inquinari seducens. Quando
aut uenit sex exaltationis festiuitas pre
ciosa crucis. Ego quide sic & priu pibam.
Iuueni illa queans & capiens animas. Vidi
aut prima diluculo omf ad actam unan
miter decurrentes. Abi & ego currens cu cur
rentibus. & ueni cum illis in atriu templi.
& uaduenisset hora diuinae crucis exalta
tionis. Impingeba & impungebar. repel
lebar quidammodo festinans ingredi cu po
pulo conamur usq ad ianuam templi cum
his qui ingrediebant cu magna tribulati
one laboris appropinquaba et ego infelix
Quando aut ianuam ingredi ueniebam.
illi quide omf sine impedimento ingre
diebant. Me aut diuina aliqua uirtus
phibebat. Non uidulgens introitu
igitur repulsa. eiciebar foras. & sta
ta inueniebar in atrio stans. et
aut p muliebre in potentia
nure. Iteru alius me
mibi quoda mod

limina uestigio ettingebā omīs interius reci-
piebā nullū impedimentum habentes. Me
aut solā non recipiebat. sed quasi multitu-
do militaris: una taxata. ut mihi ingredi-
endi aditū clauderet. Ita me repentina
aliqua phibebat uirtus. & iterū inueniebar
matris. hoc ter. & quater passa. & facere co-
nans & nihil pficiens. Desperans decet ero. &
amplius nusquā pgredi ualens. Factū quippe
fuerat. corpus meū aut comprimentū ualde
contractū. Recedens itaq; discessi. & steti
in quodā angulo atrii templi. & uix aliquan-
do ob quā causā phibebat uidere uiuificū
lignū in cogitatione reduxi. Tetigit enim
mentem & cordis meo oculos intellectus saluti
recogitans quia squalida actuum meorum
scelera mihi introeundi aditū obserabant.
cepit namq; flens nimis conturbari. & pec-
tus tundere. atq; suspiria de profundo cordis
efficiens. gement. euulans. & ululans. Aspexi
in quo stabā sursum. imaginē sē-
dentis matris stantē. & aio ad eā intente
matrē attendens. Domina uirgo.
secundū carnē genuisti. scio
sedecens. nec oportuni.
imaginē tuā tētem

semp esse uirgo dinosceris. & casta quæ corp
& animā habens mundā & immaculatā.
Iustū enī est luxuriosā mea tua purissi-
ma castitatis munditia abominari & pici.
tam quō ut audiui ob hoc effect: dī ho-
mo quē ipsa digna genuisti. ut peccato-
res uocaret ad paenitentia. adiuua me
solitaria. & nullū habere adiutorium.
Precipe & mihi licentia tribue. ac de ac-
pate factū ingredi aditū. Non effituar
alitra a uisione p̄tiosissimi ligni in quo
affixus dī homo quē uirgo ēcipiens ipsa
uirgo peperisti. & propriū sanguinē dedit
p̄ mea liberatione. lube o domina & m̄
indignæ obdiuinae crucis salutationem.
Ianuā pate fieri. & te ex te genito ap̄o
dignissima de fide iussorem. q̄anūquā
ultra meā carnē conuquinabo p̄ horrida
inmixtionū ludibria. si max ut filii tui
uirgo scā uidero lignū. scito & actibus
eius cū omnib; quæ in eos statū renuntio.
& continuo egredior ubi eamq; ipsa ut si
de iussor me duxeris. Hæc dicens & q̄
si aliquā satisfactionē recipiens. fidei
succensa calore. & de pietatis uiscerib;
dī genitricis p̄sumens. Moui me de co-
in quo stans feci orationem.

q̄ ueniens iterū. Inredientib; me miseri
q̄ ultra n̄ erat qui me repelleret. neq; q̄ me
phibere adppinquare ianua quib; intem
plū introibant. Accepit ergo me tremor
ualidus q̄ extasis. et tota ex omnibus tre
mebunda turbabā. Ita q̄ cū uingente me
ad ianuā cuius mihi prius adit claudē
bat. q̄ si om̄is iustus que me prius ingredi
phibebat. Post aut̄ ingrediendi uia pre
pararet. Ita absq; impedim̄ti dolore in
troui q̄ sic intra scā scōrum repta sum.
q̄ p̄ciosi ac uiuifici ligni crucis adorare
mysteriū digna habita sū q̄ tunc uidi
dī sacram̄ta q̄ q̄lū est paratus suscipe
re paenitentes. tunc p̄tens me p̄nam
interrā q̄ scōm illud exoseulans paui
mentū exiebat. Currens aut̄ illa quae
me fide dixit uenire stans. Coniunxi
igit̄ nullū locū ubi fide dictionis ē scrip
tū: c̄rogatū q̄ genu curuans corā
uultu scāe uirginis dī genitricis. hīs
imp̄cata sū uerbis. Tu quidē o semper
benignissima domina tuā ostendisti
pietatis misericordiam. tu indignae suppli
cationē non p̄teristi. Vidi glām quā
peccatores merito n̄ uidemus. Et a om
nipotentē de quā te suscepit

penitentia. Quid amplius peccatrix
q̄ misera ualeo recordari aut enarrare.
Tempus est iam implere quā fide dixi. fide
dilectionis tua placita. nunc ubi tibi con
placeat dirige me. Esto mihi salutis duca
trix. ueritatis magistra. p̄cedens me uiuā
quae ducit ad poenitentia. q̄ haec dicens
audiui uocē alicuius a longe clamantis.
Iordanē sitransieris bonā inuenies requiē.
Ego aut̄ hanc audiens uocē. q̄ p̄ me hanc
factā fuisse credens. Lacrimans excla
maui. q̄ addi genitricis imagine
p̄spiciens uocē saui. Domina.
domina regina totius orbis p̄
quā humano generi salus aduenit. noli
me derelinquere. q̄ haec dicens. de arno
sum templi egressa. q̄ festinanter am
bulabā. Exeunte aut̄ me. uidit me
q̄s q̄ dedit mihi tres n̄m
dicens. Accipe haec no
Ego aut̄ accipientes
eis panes comparauit. q̄ ha
pi benedictioni mei iunxit
rogauit aut̄ eū q̄ panes
de q̄ qualis in aet̄ nō
iordanē ducit. Et

ter agebā plorans. Interrogatione aut
interrogatione annectens. reliquū diei
assumpsit iter. pperans. Erat enī hora iā diei
tertia quando p̄iosam merui & scām uide
re cruce. & sole iā ad occasū declinante.
etiam beati baptistae iohannis positam
iuxta iordanē. & inde templū ingressa
adorans. continuo in iordanē descendit. & ex il
luscā aqua manus & faciē lauit. Cōmunicauit
ei aut uiuifica & incommutata xpi dñi sacra
menta in eadē scī p̄curatoris & baptistae io
hannis basilica. & tunc unius panis
medietatē co[m]medi. et ex aqua
iordanis bibit. In tertia nocte quiescens.
luscescens in castro. in partē aliā transiit.
Et iterū per uiam doctrinē meā ut me dirigeret
ubi placitū ei esset. Deuenit aut in hanc soli
tudinē & a tunc usq; hodie elongauit fugi
ens. expectans dñm meū qui sal
facit apud illo animo & p
eos q̄ conuertunt ad ipsum.
aut dixit ad eā. Quot annis
ex quo hanc inhabitas solitudi
nem. Respondit mulier. xl. annis. ut con
fiterer deserta ciuitate egressa
inuenire ad ipsum.

dit mulier. Duos fenus q̄dem panes iorda
nem transiit eam deportans. qui post mo
dicum are facti quasi lapides obdureuer.
& modicū quoduisq; ad aliquos annos come
dens transiit. Dixit aut hosimas. & sic absq;
dolore transisti tanti tēporis longitudi
nem. nihil repentine uimutationis con
turbans te sensisti calorem. Et illa dixit.
Rem nē me interrogas. quā dicens ualde con
temisco. si ad cōmemorationē uenero tamq;
quē sustinui periculorū. & cogitationū quē
iniquē perturbauerunt me. Timco tunc & i
terum ab eis d. aliqua tribulationē patiar.
Dixit hosimas. nihil relinquant odomina mea
q̄ non indices. Semel enī in hoc te mani
festa. cognouimus ordinē. omnia te indi
minute oportet nos edocere. Illa aut dix
it. Et ecce abbas. Decē & un. annis fatis in
mansuetis & irrationabilibus eluctans desi
deris. dū cibum sumere initiabā desiderio
mibi erant carnes. concupiebā pisces. quos
aegyptus habebat. Desiderabā uinū delec
tabile. mibi. multū enī delectabat. & sup
habundantius usq; ad ebrietatē bibebā. et
nunc mibi erat ualde in desiderio eo q̄
multo illo uideret dū esse in seculo. Hic
iā gustandi omnino non habens

vehementissime urebar & non sustinebam
 necessitatis periculum. fiebat autem mihi & de
 luxuriosis canticis nimium desiderium perturbans
 eundem ad memoriam demonum
 cantica decantare. quae in saeculo didiceram.
 Mox autem lacrimans & pectus meum mani-
 pectens. me ipsam ad memoriam reducebam
 de convenientia fide dictionis. quam feceram.
 egrediens extra hanc solitudinem.
 et emebam autem per cogitationem ante ima-
 ginem sanctae dei genetricis. quae me in sua
 fide suscepit. & ante illam plorabam ut ef-
 fugerem cogitationes quae meam miser-
 rimam animam affligebant. Quando autem
 superflue & dolenter lacrimabar et tu-
 piliter pectus meum tundebam. tunc uidebam
 lumen undique circumfulgens me. & se-
 renitas mihi quaedam stabilis mox fiebat.
 Cogitationes autem quae ad fornicationem ite-
 rum compellebant me. quomodo tibi enar-
 re possim abba. Ignosce. Ignis intus in
 felix corpus meum nimis succendebat.
 & omne me perire exurebat. & ad desi-
 derium inextinguibilis traherebat. Dum mihi er-
 go talis ascenderet cogitatio. persiste-
 bam me ipsam interire. et lacrimis eam in-
 fundens ipsam ueraciter mihi

rans quae me fide dixerat. mirari me
 compellatione exagitare furentem qua-
 si peruenienti & poenas peruenientis mihi
 imminenti ira inextinguibilis extra me agen-
 tem. Non enim antea surgebam de terra. nisi
 prius illa dulcissima lux illuminaret
 me solito. & cogitationes perturbantes me
 afugaret. semper itaque cordis mei oculos ad
 illam fide uisorem meam sine cessatione
 erigebam. deprecans cum auxiliari mihi
 in hac solitudine. & penitentiae habui
 adiutorium et cooperatricem ipsam quae genu-
 it castitatis auctorem. et sic. x. & vii. anno-
 rum curriculum periculis multis uti-
 xi eluctans. A tunc ergo usque hodie
 adiutorium meum dei genetricis mihi assistit
 uirgo per omnia & omnibus me dirigens. Dixit
 autem hostias. Non exhibuisti cibum aut uesti-
 mentum. Et illa dixit. Panes quidem illos
 sic iam dixi expendens per x. & vii. anni
 deinceps nutrebar herbis. & in solitudine
 autem per solitudinem. Indumentum autem
 bini transierat iordane nimis
 scissum consumptum est. Multa
 li frigore. & incendio ac
 sitate sustinui. concipiens
 & nunquam

& tremens multotiens et interitū cadens
absq' spū iacebā & immobilis. Multis & di
uersis necessitatib; & tēptationib; immensis
eluctans atē & usq' in hanc diem. uisus ē
multis modis miserā animā meā et corp' s
custodiuit. & recordans enim de qualib; ma
lis liberaū me dñs esca enutritior in consū
mabilem & satietatis possideo epulas spū
salutis mee. Nutritioraū & cooperior reg
mine ubi dñs continet omīa. Non enī so
lo pane uiuit homo. & nō habentes opertim
tum petre circūdati sunt regimine. hi
q'se peccati expoliati ē tunica. Audiens
aū hosimas qm. scripturarū testimonia
p ferebat ex morsu uidelicet libris &
beatissimi iob seu psalmorū dixit adlea
sal mos o mator didicisti t alios libros
scripturę sēa Legisti. Illa aū hoc au
dientis subridens dixit ad eū. Crede mihi
quidi hominē ex quo iordane transiit
hodie. sed neq' ferā aut aliud
cumq' animal ex quo in hanc de
uudine. Licet as aut numquā
lici. sed neq' psallentem
liquē auscultauit. ser
efficax est. Intellee
Hic

usq' finis eorū quae mea sunt. Nunc
aū obsecrans queso te p incarnationē
uerbi dī utores p me luxuriosa. Eecum
haec dixisset. cucurrit senex ut genu
flexo se interitā p fterneret. uocife
ransq' cū lacrimis exclamauit. Bene
dictus dñs q' facit mirabilia magna so
lus. gloriosa et uehementer stupenda
quibus nō ē numerus. Benedicet es dñe
dñs q' ostendisti mihi quanta largiris ti
mentib; te. Uere nō detelinguas que
rentes te dñe. Illa aut apphēdens
senē. non pmissit interitā p fectē p fter
ni sed dixit ei. Haec quę audisti homo
^{obtestor} obtestor te p dñm saluatōrē nrm ihm
xp̄m uerū dñm nrm. ut nemini dixeris
quāuisq' dñs de uinculo carnis absoluat me;
his omnib; acceptis uade in pace & ite
rum hoc eodē tēpore adueniente annū
apparebo tibi et uidebis me dī nos guber
nante gratia. Fac aut p pē dñm qd nē
tibi inuango. In sacris ieiuniis recurren
tibus anni uenturi. transiens iordane
ut consuetudinē habetis agere in mona
stērio. Stupet aū hosimas audientis
quō creationē monasterii ncia quasi
exlicebat. Nihil aliud clam

13
bat nisi gloriam dō qui maiora quā peti
diligentibus se largitur. Illa autē dix.
Sustine ut dixi abba in monasterio. Neq.
enim & si exire uolueris quoquam
ualebis. Vespere autē sacratissimae do
minicae caenae accipe diuini corpo
ris & uiuifici sanguinis portionē in
sacro uase. Dignoq; tanti mysterii &
affer & sustine me in pascua iordanis
quae coniungitur saeculo & ueniens
uiuifica accipiam dona. Ex quo enī
in ecclesia beatissimi p̄cursoris pri
usquam transire iordarnem cō
municauit. Deinceps usq; nunc nun
quam comunicauit. numquā usq;
nunc sc̄ificationis huius usa sum
portionē. & ideo deprecor meam
petitionem ne renouas sed p̄ omnia
affer mihi ipsa diuina atq; uiui
fica mysteria. Ca hora quā dñs disci
pulos caenae diuinae participes fecit.
Iohanni autē abbati monasterii in quo
habitas edicto adtende tibi ipsi. Egre
gi tuo. aliqua enim fiunt. ibi em̄
datione indigentia. sed nolo te hec
nunc ei dicere. sed quando

ceperit dñs. hec dicens. orationem a se ne
postulans ad interiorē solitudinē
uelocius festinauit. hosimas autē
p̄sternens se osculabat̄ terrae solū in quo
eius uestigia steterunt. dñs gloriā dō
immensas gr̄as agens. reuersus ē laudans
et benedicens dñm nr̄m ih̄m xp̄m.
I terū autē remeans eiusdē solitudinis
iter quo uenerat coniunxit in mona
steriū. Eo tempore quo consueuerant
hi qui in eodē morabant̄. et totū quidē
annū illū tacuit. minime audens dice
re quippiā. ex his quae uiderat. In sep
so autē deprecabat̄ dñm ut utiq; ei osten
deret desiderabile uultū. Suspirabat
autē anni considerans tarditatē cursus.
Quando autē aduenit sacra ieiuniorū
iniciata prima dominica. Mox post
solitā orationē alii quidē psallenti
exierunt. ipse autē modica febris in
firmitate detentus mansit in mona
sterio. Recordatus ē autē ho
sc̄e illius ^{sibi} p̄dictū. quia non
re ualebis. Aliquantis
dieb. ab in

aut monachi sunt reuersi et conuincti uespere
re sacrate cene dominice. fecit qđ ciuissu
ē. emittens in modico calice intemperati
corporis porcionē. et preciosi sanguinis
dñi nři ihu xpī. posuit in canistro ca
ricas modicas. et palmarū fructus. idē
dactilos. et parū lenticulę infuse. aq̃s
et uenit tarde hora iā uespere. et ad la
biū iordanis sedebat aduentū pre
stolans scē. Beatissima aut illa tar
dante muliere. hosimas nondormita
uit. sed sollicite adtendebat solitudi
nē. sustinens qđ uidere desiderabat.

Dicebat aut senex in semetipso dicens.
Nūquid ueniens non me inuenit. reuersa
est. hec dicens. lacrimans flebat.
et oculos eleuans in celū. supplicat dep
cabat dñm dicens. Non me alienes dñe
uidere iterū quā uidere me tribuisti.
nūquid uacuis peccata mea portans in
reparatione. hec orans cū lacrimis alia
cogitatio incidit. quid itaq. et si
faciet. quomodo transiet iorda
nula non ē qualis ad me
me infelicem.

h acc sene cogitante. ecce scā illa aduent
& in parte alia fluminis stetit unde
uēgrat. hosimas aut uidens eā surrex
gaudens & exultans nimis glori
cans dñm. Lucta aut cestaminis in
eius fluctuabat cogitationis inten
tione. quia non potest iordanis tran
sire fluuenta. Et respiciens senex ui
dit eā uexillo crucis aquas iordanis
signantem totius. tunc noctis tene
bras splendor inluminabat lunae.
quia tempus recursus illius erat. Sta
tim aut ut signum crucis inpressit
ascendit sup aquas. & ambulans sup
liquidū aequoris fluctū ueniebat
psolidū iter. hosimas aut stupens
& genu flectere nitens. clamans
desup aquas. phibuit dicens. Quid
facis abbas quia & sacerdos di es &
diuina postans mysteria q̃ statim
obediunt dicenti. Illa aut descenden
te de aquis. dixit seni. benedic pat̃
benedic. Ille aut cū magna festina
tione respondit. Stupor enī nū
us inuaserat eū intam gloriosum
olum. & dixit. Vere nūquid

dñs qui pollicitus est similis sibi eē eos.
 qui semetipsos purificant. Gloria tibi
 xpe dñs nñr. qui ostendisti mihi phanc
 ancillā tuā quantū meae conside-
 rationis inferior sim mensurae ue-
 re pfectionis. Haec eo dicente. Postu-
 lauit mulier scñm dicere fidei sym-
 bolum. et sic dominicā orationē in-
 choaret. Expleto. pat noster quies-
 cinaeclis. sicut mos est pacis osculū
 obtulit seniori. & sic uiuifica myste-
 riorū scā suscipiens dona inaeclis ex-
 tensis manibus ingemiscens cū lacri-
 mis ita clamauit. Nunc dimittis
 dñe ancillā tuā scdm uerbū tuum
 in pace. quia uiderunt oculi mei sa-
 lutare tuū. & sen dixit. Ignosce ab-
 ba. & aliud meae petitionis imple man-
 datū. Vade nunc ad monasterium
 dñi pace gubernatus. Post recursū
 aut anni aduenientis. iterum ueni
 in illū torrentem in quo tecū sum
 prius locuta poma non omittas sed
 ppt dñm ueni & uidebis me iterum
 qualiter dñs uoluerit. Ille aut res-
 pondit ad eā. Utinā esset possibile

nunc tua sequi uestigia. et tui pñosissi-
 mi uultus uisione frui. Oro mater
 ut unā senis petitiunculā facias. et mo-
 dicum cybi ex eo qđ hic attuli digne-
 ris accipere. Et haec die nñs ostendit ei
 qđ secum detulerat canistrū. Illa aut ex-
 tremis digitis lenticulas contigit. et tria
 tollens grana pprio intulit ori sufficere.
 dicens. gratiam sps ut custodiret animae
 substantiā inmaculatā. Tunc dicit sen.
 Ora p me ppt dñm et meae infelicitatis me-
 moresto semp. Ille pedes eius scos con-
 tingens cū lacrimis postulans deprecabatur
 ut oraret p ecclesia et imperio & p se di-
 misit abire flens & euulans. Non enim
 audebat eā multū detinere. eamq. nec
 si poterat uellet detinere. Illa aut iterū
 crucis impressione iordanem signans
 ascendit ambulans sup liquidiū iordanis
 elementum. transiit sicut antea uen-
 ens fecerat. Senex aut reuersus e gaudi-
 & tremore nimio repletus. semetip-
 sū reprehendebat. poenitens quia
 ut cognosceret non inquisiuit
 tam hoc aduenienti
 transacto

Venit iterum inuasta deserti solitudi-
nem expletis omnibus secundū con-
suetudinē. & festinans ad gloriosam
illā visionem intuendam. Perambu-
lans autē solitudinis iter. cōueniens ali-
qua cupiti loci. indicantia signa. dextra
leuaq. aspiciens intuitū oculorū deducens.
illū transubiq. sic scīssimus uenator. sic
ubi suauissimā reptā cōprehendere seq̃.
Vt autē nihil nullomodo uidit quoquam
mouentē coepit seipsū lugens infundere
lacrimis. tunc eleuans oculo orans dicebat.
O stende mihi absconditū thesaurū. quē
mihi peccatori manifestare dignatus es.
O stende mihi obsecro dñe in corpore an-
gelū cui totus comparari indignus est
mundus. hęc oratio puenit ad locum
in similitudine fuerat designatus
uentis. et in extrema eius stans. uidit
superiorem splendētē solē.
Veniens. uidit scē mortuū iacens
Germanus ut oportet sic compo-
sitū. iacentē corpus iacens aspiciens.
lacrims lauit beatissimā
faciem. & corpus eius mem-

aliquādiu. epistolam dicens. tempori
et ei congruentes fecit sepulture orati-
onē. & dicebat sibi ipse. forsitan non
complaceat scē hoc fieri. Hęc eo cogitan-
te designata scriptura erat interea ubi
hec legebat. Sepeli abba hosimias
miserę maris corpusculū. redde
terre qđ suū est. & pulueri adice pul-
uerē. O ita tamen p me ppt dñm.

Transiente mense formothi. secundū
egyptios. qui ē scđm romanos aprilis.
die nona. nocte. id est. v. id. aprilis.
salutiferę passionis. post diuinę et
sacę cęnę communionē. Hās senex
litteras cū legisset. cogitabat quidē
prius quis nā cēt qui scripsit. Illa
enī ut ipsa dixerat. litteras ignorabat.
in hoc tamen ualde exultans gaude-
bat. quia eius scđm didicit nomen.
Cognouit uero quia mox in diuina
mysteria in iordane participauit.
eādē hora in locū illū uenit. ubi
max de hoc mundo transiit. et idē
iter qđ hosimias pdicax. ambulans.
ux consumauit laborē. unius horę
summa consumpsit. et statim

migravit ad dñm. Glorificans autē dñm
 hosimas et lacrimis corpus eius infundens.
 tempus ē inquit miser hosima qđ iussū
 est p̄fice. Sed qđ faciā infelix. quia un
 de fodere ualeā non habeo; sarculus
 deest. iastū non habeo. nihilq. p̄ manu
 bus habens ex omnib. Hec eo in corde
 suo secrete dicente. uidit parū lignū
 et p̄modicū iacens. Qđ assumens coepit
 fodere. Valde autē durior erat terra et
 ualde fortissima. et nequaquā ualebat
 senex fodere eā. quia et ieiunio confect.
 et longi itineris fatigatione nimis erat
 defectus. Laborauit enī et suspirius mi
 nus urgebat. et sudoribus madefact.
 ingemuit grauitē. ex ipso cordis sui p
 fundo. et respiciens uidit ingentis forme
 leonē iuxta corpus scāe stantem. et eius
 plantas lamben **tem**. Videns autē
 contremuit p̄ pauore grandissime
 fere illius. p̄cipue quia audierat scōn
 feminā illā dicentē. quia nunquā ali
 quā ferā uiderat. Signo autē secretis
 confirmans. armauit undiq. credens.
 quia illesū eū ualet custodire uirtus
 iacentis. Leo autē coepit

seni. blandiscū morib. salutans; hosimas
 autē dixit leoni. Quō ad dñm missus uenisti.
 O maxime ferarū ut huius dī famulae ter
 re corpus cōmendet. exple opus officii.
 et iussit sepelire eius corpusculū. Ego
 enī senectute confect. non ualeo fodere.
 sed nec congruū qđ habeo ad hoc opus
 exercendū. Et iterū tineris tanti longi
 tudinē p̄perare n̄ ualeo ut afferam.
In diuino iussu hoc opus eū ungulis
 facto. ut cōmendem terre hoc scōm cor
 pusculū. Continuo autē iuxta senis
 sermonē leo cū brachiis fecit foueā quan
 tū ad sepeliendū scōm corpusculū suffi
 cere possit. Senex uero lacrimis pedes
 scō abluens. et multipliciter effusa p̄
 exorans p̄ omnib. eā nunc amplius
 pare. Operuit terra corpusculū assen
 te leone. nudā sic eā prius reperit
 et nihil aliud habens. nisi illud scō
 uestimentū. qđ ei iā ante p̄ceptū
 simas. ex quo aliqua materia tēgit
 corporis sui membra. Tunc
 parit. et leo quidē uirtutis
 dimis. quas

sanctificans dñm. & ymnium laudis
decantans xpo dño nro. Veniens autē
in coenobium omnia eis ab initio re-
tulit. Nihil abscondit ex eis omnibus
quae uidit & audiuit ut omnes audi-
entes magnalia dī nimio stupore ad-
mirarentur. & cū timore & amore mag-
naq; fide celebrarent beatissimae scē
transitus diem. Iohannes autē abbas
inuenit quosdam emendari corri-
piendos iuxta scē illius sermonem
& hos miserante dō conuertit. hos
autē in eodem degens monaste-
rio. impleuit annos centum & tunc
migravit ad dñm in pace. Gratia
dñi nri ihu xpi cum quo patri glori-
a honor & imperiū una cum scō
in uiuificante & adorando spū nunc
& semp & secula seculorum. Amen.

EXPLICIT NATALIS Dñi.

**INCIPIT YMHUS DE
SOLIS CARDINE AD
limitem. xpo cana-
tus principem. natum marie**

induit. ut carne carnem liberans. non
perdidit quod condidit.

Clausae parentis uiscera. caelestis intrat
gratia. uenter puellae bauulat. secreta
quae non nouerat.

Domus pudici pectoris. templum re-
pente fit dī. intacta nesciens uirum.
uerbo creauit filium.

Enixa est puerpera. quem gabriel praec-
dixerat. quem matris alio gestiens.
clausus iohannes senserat.

Eoeno iacere pertulit. praesepe non
abhorruit. paruoq; lacte pastus est.
per quem nec ales esurit.

Gaudet chorus caelestium. & angeli
canunt dñm. palamq; fit pastoribus.
pastor creatus omnium.

Summo patri sit gloria natoq;
laus quā maxi-
paraclito. nunc & pomne scdm am.

YMHUS DE NATALIS Dñi.

Veni redemptor gen-
tium. ostende pastum uirginis.
miretur omne saeculum talis
deret partus deo.

semine. sed mystico